

Βαρῶσια 12 Σεπτεμβρίου 1945

Κ. Χρ. Μάτσης
Τ. Κιβ. 7
Βαρῶσια

Αγαπητέ μου φίλε Χατζήκκο,

Ανάμεσα στα τόσα και τόσα γράμματα που ήρθαν να σε συγχαρούν για την επιτυχία σου στες διδασκαλικές εξετάσεις το δικό θάνε αν όχι το τελευταίο ασφαλώς από τα τελευταία. Μη νομίσης όμως πως είχα κανένα λόγο να μη σε συγχαρώ για ότι αμέλησα ένα καθήκο σοβαρό απέναντί σου.

Όχι αγ. μου. Αν δεν σου γράφα τόκαμα γιατί σκέφτηκα αν έπρεπε ή όχι να σου γράψω. Σε βλέπω με τα μάτια της φαντασίας να διαβάζης και να ξαναδιαβάζης τα γράμματα αυτά των φίλων σου και βλέπω να ζωγραφίζεται στο πρόσωπό σου ένα ανέκφραστο αίσθημα που εγώ μόνο απέχθεια μπορώ να το ονομάσω για την αφέλεια των.

Γιατί μόνο αφέλεια είναι να συγχαίρουν ένα συμμαθητή που διορίστηκε δάσκαλος ενώ η θέση του ήταν κάπου αλλού πολύ ανωτέρα και πολύ ψηλότερα. Δεν θέλω αγ. μου ούτε να σε κολακέψω αλλά ούτε και να σε απογοητέψω. Πιστεύω ακράδαντα πως η θέση του δασκάλου δεν είναι αρκετή για να σε ικανοποιήσει. Αλλά όχι μόνο συ δεν ικανοποιήσε μα και η κοινωνία σαν σύνολο χάνει γιατί όταν παιδιά σαν εσένα αναγκάζονται να τρώγουν τα κύτταρα των σε μικρά, γιατί αυτή δεν τους δίνει την ευκαιρία να τα χρησιμοποιήσουν για μεγάλα ε, τότε χρειάζεται κάτι να μπει στη μέση.

Χρειάζεται κάτι άλλο που να κινή και να διευθύνη.

Οποσδήποτε αγ. μου σε ξαίρω για φιλότιμο και ευσυγκίνητο αλλά δεν συνήθισα να σε βλέπω να απελπίζεσαι εύκολα.

Γι αυτό η μόνη ευχή που σου στέλλω σήμερα είναι να κατωρθώσης να λυτρωθής από το οικονομικό ζήτημα που σε κρατά δέσμιο και κυνηγώντας τα ανωτέρο να βρης εκείνο που πραγματικά ταιριάζει σε σένα.

Είναι άδικη η κοινωνία μας. Είναι πραγματικά πολύ άδικη. Γύρω μας στέκονται άνθρωποι τέρατα, απαίσια ανθρωπάκια που ως επί το πλείστον κοιτάζουν μόνο το ατομικό των συμφέρον και βάζουν όλα τα άλλα στην πάντα. Σήμερα ο κόσμος βασανίζεται και η ζωή γέρνει μέσα σε δυσκολίες. Η φαντασία εκείνων που έγγραφαν τα μυθηστορήματα για την κόλαση θα στεκόταν άναυδη μπροστά στην πραγματική κόλαση που βασανίζει την γην. Είσαι πτωχός και θέλεις να γίνεις πλούσιος. Να το αιώνιο βασανηστήριο. Γίνεσαι πλούσιος και θέλεις να γίνεις πλουσιώτερος. Γίνεσαι εκατομυριούχος μα η ευτυχία

ποτέ δε σε επισκέπτεται. Πιστεύω για αληθινά ευτυχείς τους πνευματικούς εκείνους που με στωική απάθεια κοιτάζουν την ματαιότητα και την βλακεία του κόσμου, του κόσμου που ποτέ ίσως δεν θα βρη που πραγματικά κρύβεται η αληθινή ευτυχία. Ανάμεσα σ' αυτούς θέλω να κατατάξω εσένα που σε φαντάζομαι ένα μεγάλο αγωνιστή στον τομέα αυτό της πνευματικής μάχης. Δε θέλω αγ. μου να σε παρηγορήσω φιλοσοφώντας. Θέλω μονάχα να σε διαβεβαιώσω πως δεν πρέπει να ζήσης ποτέ δάσκαλος άσημος μα με τον καιρό πετάσσοντας το μανδύα του σου εύχομαι να διακριθής σαν ένας αγνός εμψυχωτής μιας πραγματικότητας που περισσότερο από κάθε άλλο την έζησες και την ένοιωσες.

Ο παλιός σου συμμαθητής και φίλος
Κ. Χρ. Μάτσης

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ - ΑΡΧΕΙΟ ΚΥΡΙΑΚΟΥ